ఏడేళ్ళకే గోవిందం తనపొట్ట తాను పోసుకోవాలని వచ్చింది ఎన్నాళ్లు తిరిగినా ఎక్కడా ఏపనీ దొరకలేదు. విసిగిపోయి ఒకరోజున ఒక కంసాలిదుకాణంలో అడుగుపెట్టాడు అతికష్టం మీద అక్కడ వాడికొక పని కుదిరింది అన్నంపెట్టి గుడ్డ

శ్రీ అమరేంద్ర

లిచ్చి బంగారంపని నేర్పేఒప్పందం పనిలో చొరవకలిగినాక జీతం బత్తెం ఏర్పాటు చేసే షరతు

ఇల్లు అద్దంలాగా తుడ్చి, కుంపటిలో బొగ్గులు వేసి గొట్టంతో అస్తమానం కణకణమండేట్లుగా వూదుతూవుండటం, దీపంలో చమురు పొయ్యటం, గ్లాసులు తుడవటం, యజమాని రంగాచారికి పొగాకు కాడలు తీసిచుట్టలు చుట్టివ్వటం, యజమానిపిల్లల్ని ఆడిస్తూవుండటం —ఈ పనులన్నిటితో క్షణం ఊపిరి పీల్చుకోటానికికూడా తీరేది కాదు గోవిందానికి నా అన్నవాళ్లులేరు రాత్రిపూట దుకాణం అరుగుమీదే పడుకునేవాడు

ఈ చాకిరితో పదేళ్లు దొర్లిపోయినై

ఈ పదేళ్లలో ఎన్నెన్నో మార్పులు వచ్చినవి రంగాచారి పెంకుటిల్లు ముందు డాబాగానూ తరవాత రెండంతస్తుల మేడగానూ మారింది గోవిందం వుద్యోగం మటుకు గొర్రెతోక బెత్తెడుగానే వుండిపోయింది మునుపు ఏడాదికొక పాతలాగూ ముఖాన పారేస్తే ఇప్పుడు ఏడాదికొక కొత్తదోవతి ఇస్తున్నారు మునుపు బీడీలకి రోజుకొకకాని ఇస్తే ఇప్పుడు అర్ధణా ఇస్తున్నారు జీతం పెరగలేదు కాని పనిలోమటుకు వాని చెయ్యి తిరిగింది కొత్త కొత్తమోస్తరు నగలగా సునాయాసంగా తయారు చెయ్యగలడు ఆయినా గోవిందం జీవితంలో అసంతృప్తిఎరగడు. తనవాళ్లెవరూ లేకపోవడంచేత యజమాని ఇల్లే తన ఇల్లనుకొని సుఖంగాహాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు

నల్లటి శరీరం, మోటుతేరిన కండలూ, వసారాక్రాపూ చూడగానే గోవిందం పల్లెటూరివాడని తెలిసిపోతుంది ఈ పదేళ్ళలోనూ యజమాని ఏపనిచెప్పినా తననోటితో చెయ్యనని చెప్పిఎరగడు పగలూ రాత్రీ క్షణమైనా విశ్రాంతి లేకుండా పనిమీదనే వుండేవాడు యజమాని మాట గోవిందానికి వేదవాక్కు ఎన్నడూ జవదాటలేదు.

రంగాచారి అరవయ్యోపడిలో పడినప్పటికీ ఆరితేరిన చెయ్యికనక అంతా అత నగలు చేయించుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూ తారు కొంచెం నడుము వొంగినా దృష్టి తగ్గకపోవటంచేత కళ్లజోడు [illegible]నే శ్రద్ధగా పనిచేస్తూవుండేవాడు రకాల పంపిణీల గొలుసులు చెయ్య రంగాచారిది అందెవేసిన చెయ్యి ఇంకా చాలామంది పనివాళ్లున్నా అ రంగాచారిమీదే గురి అతని గి అంతులేదు. అతనితో పోటీకి నిల కంసాలి ఆప్రాంతంలో లేడు

పెద్దవాడవటంచేత రంగాచారి రణంగా ఇల్లు కదలటం లేదు. బదులు కొడుకు రామాచారిని పం వుంచేవాడు మునుపు అన్ని పనులూ చారి సొంతంగా చేసుకునేవాడు. కొ పెద్దవాడయినాక తండ్రిని కదలని లేదు తండ్రి పాతకాలపు మనిషికనక మాటలూనడవడీ చాదస్తంగా కనిపిస్తుం అనుమానంతో రామాచారి పెద్దపె ఇళ్లకి తనే వెళ్లి ఆర్డర్లు పుచ్చుకుని న్నాడు

రామాచారికి కోపంవస్తే అగ్గిరా అతనంటే పనివాళ్లందరికీ హడల్, ఏ పొరబాటు జరిగినా నౌకర్లనీ ఛడమడా జీతం విరక్కొసి హడావిడిచేసేవాడు సుకి కుర్రవాడైనా ఇప్పుడు దుకాణ అతని చేతిమీదుగానే నడుస్తోంది

సంక్రాంతి పండగ సందడిలో గిరాకీ మరీ ఎక్కువైపోయింది. ఎ జీతంమీద అదనంగా నౌకర్లని వేసి తండ్రీకొడుకూ క్షణం తీరిక లేకుండా పొరాలు మరిచి దుకాణంలో కూర్చు పని తెములకుండా వుంది. పండగ స్తోంది పనిమటుకు ఆవగింజలో అర మైనా కాలేదు

తిండీ తిప్పలూ లేకుండా మ రోజులు ఒకే పనిమీద కూర్చొని రంగ నెక్లెస్ పూర్తిచేశాడు. ఆ నెక్లెస ధనికకుటుంబం పురమాయించింది. తోనూ రత్నాలతోనూ పొదిగిన ఆ స్ని రంగాచారి ఒక్కచేతిమీద తర చేసి తన పనితనమంతా దాంట్లో పించాడు. తన మనసుకి నచ్చిన నగిషి ఆ నగని అద్భుతంగా తయారుచేశాడు

ఇప్పటికాలంవాళ్ళకి, నాజూకు బలిసి పోయి నగలలో బంగారం తగినంత పెట్టరు. మూడకాసాల ఎత్తు బంగారంతో మూడు జతల గాజులు కావాలనేవాళ్ళు కొందరూ, తులంనర బంగారంతో నెక్‌లెస్ కావాలనే వాళ్ళు కొందరూ! అందువల్ల తన పని తనాన్ని పూర్తిగా ప్రదర్శించేందుకు రంగాచారికి ఇటీవల తగిన అవకాశమే దొరకటం లేదు. తగినంతబంగారం పెట్టి నెక్‌లెస్ అందంగా చెయ్యమని పురమాయించేసరికి రంగాచారికి బ్రహ్మానందమయింది. తన శక్తి నంతనీ ధారపోసి ఆ నగని తయారుచేసి ఎంతో సంతృప్తి పొందాడు రంగాచారి.

తయారుకాగానే ఆ నగని రామాచారి తీసుకెళ్ళి ఇచ్చిరావలసింది. కాని పని తొందరవల్ల ఆ ధనికుల ఇంటికి తనబదులు తండ్రిని పంపించాడు. మనసులో ఇష్టంలేక పోయినా పంపక తప్పలేదు.

ఆధనికుల ఇల్లు దుకాణానికి చాలా దూరం. ఒంటరిగా పోగల ధైర్యం లేక గోవిందాన్ని కూడా వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళాడు.

నడిచి నడిచి ఎల్లాగో వాళ్ళఇంటికి చేరుకుని తలుపు కొట్టాడు. వెంటనే తలుపు తీశారు. రంగాచారిమూ, వెనకాల గోవిందం వెళ్ళి పరిచివున్న తివాచీమీద తాపీగా కూచున్నారు. చాలా పెద్దహాలు. గోడలనిండా పెద్దపెద్ద రంగు రంగుల బొమ్మలూ, అద్దంలాగా నీడలు కనబడుతున్న పాలరాతి గచ్చూ, ఆకుపచ్చముఖమల్ దిళ్ళతో అలరారుతున్న సోఫాలూ, ప్రతి ద్వారానికీ నీలంరంగు తెరలూ, చూడగానే గోవిందం బిత్తరపోయాడు. పుట్టి బుద్ధి ఎరిగి నాక ధనికుల ఇంట్లో అడుగుపెట్టటం అదే మొదటిసారి.

ఇంటి యజమానురాలు గబగబా వచ్చి రంగాచారిదగ్గరనుంచి నెక్‌లెస్ తీసుకుని ఒకసారి అటూ ఒకసారి ఇటూ తిప్పి ఎగా దిగా పరీక్షచేసింది. బాగుందంటే యజమానురాలి హోదాకి భంగం వస్తుందని కాబోలు "ఈరాయి ఇక్కడవుంటే బాగుండేదేమో" "ఇక్కడ కొంచెం మెరుగు తక్కువగా వుందేమో" "ఈ పోస్తరు ఇల్లా కాకుండా అట్లావుంటే బాగుండేదేమో" అంటూ అర్థంలేని అభిప్రాయాలు వెల్లడించింది. రంగాచారి దేనికీ అడ్డుచెప్పకుండా చిత్తం చిత్తం అంటూ ఆవిడ అన్నమాటలకి తాళం వేశాడు. అతని వినయానికి మనసులో సంతోషిస్తూ ఇంటి యజమానురాలు మృదుస్వరంతో "అమ్మాయ్ శంపా! ఇదుగో నీ నెక్‌లేస్ తీసుకొచ్చాడు. వచ్చి చూసి వెళ్ళు" అని కేక పెట్టింది.

పిలవగానే శంప లోపలినించి వచ్చింది. ద్వారందగ్గర వేళ్ళాడుతున్న నీలపుతెర చేత్తో తొలగిస్తూ సంకోచిస్తూ తల వంచుకుని నిలబడింది. చూసీ చూడటంతోటే ఆ యువతి నీలిమబ్బులలో తళుక్కున మెరిసే శంపాలత లాగా కనిపించి రంగాచారికళ్ళు జిగేలుమన్నాయ్. నీల సరోవరసలిలంలో వికసించి విలాసంగా తేలే పద్మంలాగా ఆ యువతి అరవైయేళ్ళ రంగాచారిని మంత్రముగ్ధుణ్ని చేసింది. ఆమెఅణువణువులోనూ నవయౌవనం తొణికిసలాడుతుంది. తడి ఆరబెట్టుకోటానికి విరబోసుకున్న చీకటింటి జుట్టూ, మత్తెక్కించే చూపులూ, విశాల ఫాలభాగాన నక్షత్రంలాగా మెరిసే తీర్చిదిద్దిన తిలకమూ, పండిన దొండపండులాంటి పెదవులూ, బాతుమెడలాగా నాజూకుగా విలాసంగా వున్న మెడఅందమూ, ఆమె లావణ్యాన్ని అరచాటుగా దాస్తున్న దుస్తుల సింగారమూ—ఆమె తారుణ్యం మత్తుమందులాగా వుంది.

ఆవిడచేతులోంచి శంప విలాసంగా నెక్‌లేస్ అందుకుంది. ఎదుట పరాయి పురుషులున్నారని గమనించిందో లేదో. గమనించినా ఈ క్షుద్రులముందు సిగ్గుపడటం తన గొప్పతనానికి లోపమనుకుందేమో. ఎవరూ కోరకుండగానే నిస్సంకోచంగా నెక్‌లేస్‌ని మెళ్ళో అలంకరించుకుని ఆనంద పారవశ్యంలో జారిపోయిన పమిట సర్దుకోటం మరిచిపోయింది. సభ్యతసంగతి కూడా చూసుకోలేదు.

యువకుడు గోవిందం ఆ యువతిఅద్భుత సౌందర్యానికి చకితుడైపోయి వొళ్ళంతా కళ్ళుచేసుకుని రెప్పవాల్చకుండా చూస్తున్నాడు. అతని రక్తం అగ్నిధారలాగా నరనరాలలోనూ నాట్యం చేసింది. ఆమె సౌందర్యసుధని పరవశుడై పంచేంద్రియాలతోనూ ఆస్వాదిస్తూ కూచుండిపోయాడు.

రంగాచారి అరవైలోపడ్డా, తల నెరిసిపోయినా ఈ అపూర్వసౌందర్యప్రభావానికి తట్టుకోలేక తలకిందులైపోతున్నాడు. ఈ నిపాతో అతని తల తిరిగిపోయి అంతా అయోమయమైపోతోంది. శంపముఖంకేసి చూడగానే అతనికి తన ఇంట్లో ఆడవాళ్ళంతా తలుపుకొస్తారు. వాళ్ళంతా కురూపులు, కరిసుద్దులు. ఒక్కళ్ళముఖాన్నైనా కళకాంతులు లేవు. ఈ యువతితో పోలిస్తే వాళ్ళంతా రాక్షసులు. ఈ దేవీమూర్తి విశ్వంలోని యౌవనలావణ్యానికంతకీ ప్రతినిధిలాగా కనిపించింది. ఈ సుందరిని చూశాక వాళ్ళని తలుచుకుంటేనే వొంటిమీద గొంగళిపురుగులు పాకినట్లుగా వుంది. తనివి తీరని కోరికతో శంపకి కళ్ళు అప్పగించి పదిహేడేళ్ళ గోవిందంతోపాటు అరవైయేళ్ళ రంగాచారికూడా కూచుండిపోయాడు కొయ్యలాగా.

ఆ తరుణి కంఠాన్ని అలంకరించానన్న గర్వంతో నెక్‌లేస్ ధగధగ మెరిసిపోతోంది. రత్నాలతో రవ్వలతోనూ మెరిసే ఈ ఆభరణానికి ఇంతకంటె మంచి ఆశ్రయం ఎక్కడ దొరుకుతుంది? అని రంగాచారి ఆశ్చర్యంతో అనుకోసాగాడు.

ఆ త్రిభువనసుందరికంఠాన్ని అలంకరించే అదృష్టాన్ని సంపాదించిన ఆ నెక్‌లెసూ దాన్ని తయారుచేసిన తనూ ఆ క్షణంలో ధన్యులైనట్లు, తరించినట్లు రంగాచారి అనుకొని పొంగిపోయాడు.

ఇంతలో శంప రంగాచారిముందుకు వొచ్చి విలాసంగా నిలబడి తన రెండుచేతులనీ మెడమీదికి ఎత్తి "చూడండీ ఆచారిగారూ ఈ కొక్కెం సరిగా పట్టటంలేదు" అని ఫిర్యాదుచేసే కంఠస్వరంతో అన్నది.

రంగాచారి ఉలిక్కిపడి లేచాడు. అంతసేపూ తివాచీమీద మంత్రముగ్ధుడిలాగా కూచున్నవాడు శంపకంఠస్వరం వినగానే

THIS Lovely WATCH FOR

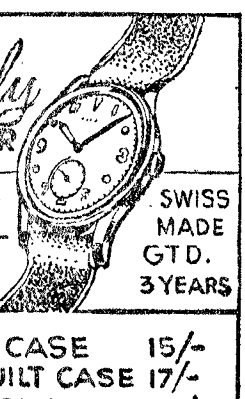

Rs.15/-

SWISS MADE GTD. 3 YEARS

CHROME CASE 15/-
GOLD GUILT CASE 17/-
CENTRE SECOND 18/-
GOLD GUILT 20/-
15 JEWELS CHROME 35/-

FREE INDIA WATCH CO.
POST BAG No. 6724. CALCUTTA.7

త్రుళ్ళిపడి చివాలున లేచి నిలబడి "ఏదండీ, కొంచెం సరిచేస్తాను" అంటూ లేంప వెనక్కి వెళ్లాడు. గోవిందం ఆయువతి అంత దగ్గరగా వచ్చి నిలబడేసరికి విస్మితుడైపోయాడు. స్వర్గం కనుచూపుమేరలో మెరిసినట్లనిపించింది.

"ఏం ఇంకా సరిచెయ్యటం కాలేదా? ఇంకెంతసేపూ? ఆ పనీ నెక్లేస్ చేసిందిమీరేనా? అయితే కాస్త కొక్కెం సరిచేయటానికి ఇంతసేపా?" అంది చిరునవ్వుతో కొంచెం చిరాకుని సూచిస్తూ.

"ఇదిగో, సరిచేశానులెండి. కొత్తది కనక కొంచెం బెట్టుగా వుంది. వాడుతూ వుంటే అదే సరిపోతుందిలెండి" అంటూ వచ్చి మళ్ళీ తివాచీమీద చతికిలపడ్డాడు రంగాచారి.

ముసిముసినవ్వులు వెదజల్లుతూ లేంప తూనీగలాగా ఇంటిలోపలికి దూసుకుపోయింది.

నిలువు తెరమరుగున చరాలున పోతున్న లేంపకేసి గోవిందం రెప్పవాల్చకుండా చూస్తూ తివాచీకి అతుక్కుపోయాడు. లేంప లోపలికి వెళ్లినా ఆమె లావణ్యతరంగాలు ఇల్లంతా తాండవిస్తున్నట్లనిపించింది. ఆమె దరహాసమాధుర్యం, ఆమె కోకిలస్వరం అతని హృదయం మూలమూలలా మారుమోగుతున్నయ్.

తన గదిలోకి పోయి నిలువుటద్దంముందు నిలబడి లేంప నెక్లేస్‌ని పరీక్షగా చూసుకుంది. ఆ నగ తనకి తగినదో కాదో అని ఎగాదిగా చూసింది.

రెండు నిమిషాల్లో మళ్ళీ హాలులోకి తిరిగివచ్చి "చూడండి ఆచార్లుగారూ! ఇక్కడ ఈ ఎర్రరాయి కొంచెం పొటుగా వుందండీ. అది మార్చి మెరుగుపెట్టి మళ్ళీ రేపు పంపించండి" అని రంగాచారి ముందుకి వెళ్ళి నిలబడింది. రంగాచారి మళ్ళీ లేచి నుల్చొని ఆ కొక్కెం వూడదీసి ఆభరణాన్ని ఇవతలకి తీశాడు. మర్యాదప్రకారం శెలవు పుచ్చుకుని ఆచార్లు గోవిందంతోసహా ఇంటిదారి పట్టాడు.

గోవిందం ముందూ రంగాచారి వెనకా నడుస్తున్నారు. ఎవరూ నోరు కదపటం లేదు. ముక్కాకలు తీరిన ముదుసలి రంగాచారి; దుడుకుయౌవనం పొంగుతున్న గోవిందం ఇద్దరూ వేరొక భావప్రపంచంలోకి రెక్కలు సాచి ఎగిరిపోతున్నారు.

గొంతుకి పున్నాక "ఒరేయ్ గోవిందం!" అన్నాడు రంగాచారి. గోవిందం అదిరిపడి "ఏమిటి బాబుగారూ?" అన్నాడు. రంగాచారి నెక్లేస్ పెట్టె గోవిందంచేతి కిచ్చి "ఒరేయ్ నే నింకో ఇంటికి వెళ్ళి ఇప్పుడే వొస్తాను. నువ్వు నూటిగా ఇంటికిపో. వస్తువు జాగ్రత్త. ప్రాణంతో సమానం" గోవిందం "అల్లాగేనండి" అంటూ రంగాచారి చూపుమేరదాటగానే ఆ పెట్టెని ఒకసారి ముద్దుపెట్టుకుని గుండెకి అదుముకున్నాడు. పూర్ణిమనాటి సాగరంలాగా అతని హృదయం పరవళ్ళు తొక్కసాగింది.

కొంచెందూరం వెళ్ళేసరికి ఒక మామిడితోపు వచ్చింది. ఒక చెట్టుకింద చతికిలపడ్డాడు. ఒక్కసారి పెట్టె మూతతీసి ఆ యువతికేశస్పర్శతో ధన్యమైన ఆ ఆభరణాన్ని చేతుల్లో నిమిరితే ఎంతో బాగుంటుంది! ఈ కోరిక గోవిందంకాళ్లకి బంధాలువేసింది. చివరికి వొణుకుతున్న చేతులతో పెట్టె మూత తెరిచి చూసేసరికి గుండె గుభేలుమన్నది. లోపల ఏముంది? నెక్లెస్ ఏమైపోయింది? పిచ్చెక్కినవాడిలాగా మూలమూలలా గాలించి వేశాడు. ఎంత వెదికినా లాభం లేకపోయినది. ఒక్కసారిగా కళ్ళముందు కారుచీకట్లు కమ్మినట్లయింది. ఎక్కడికి పోవాలి? ఏం చేయాలి? ఏముఖం పెట్టుకుని గురుకారికి వెళ్ళాలి? ఏమీ పాలుపోక అక్కడే బడిపోయాడు.

ఇంతలో రంగాచారి ఇంటికి చేన్నాడు. కాని అంతవరకూ గోవిందం కనబడలేదు. ఇంతాకే ఇంటికి చేరుకోవలసినవాడు ఇంతవరకూ ఏం చేస్తున్నాడు? గంటలు గడచిపోతున్నయ్. కాని గోవిందం జాడ కనబడటం లేదు. అందరికీ ఆదుర్దా, విసుగూను, కోపం ఎక్కువైనయ్. కోపంతో రంగాచారి తం... పళ్లు పటపట కొరుకుతూ అగ్గిరాముడైపోయి "ఇంకేం చేస్తాను? ఆ దొంగముండాకొడుకు దొరికిందే పంచని ఉడాయించాడు కాబోలు" అని వెంటనే పోలీసుకి రిపోర్టు చేశాడు.

ఊరంతా గాలించేసరికి మామిడితోపులో గోవిందం దొరికాడు. చేతుల్లో నెక్లేస్ పెట్టె వుంది. మారుమాట అనకుండా తన్నుతూ నడుము లాఠీతో పొడుస్తూ గోవిందాన్ని స్టేషనుకి లాక్కుపోయారు.

వారం రోజుల తరవాత విచారణ జరిగింది. రంగాచారి చెప్పిన సాక్ష్యంవల్ల గోవిందానికి రెండేళ్ళకఠినశిక్ష పడింది. గోవిందం తను నిర్దోషినని చెప్పుకో...

(19-న పేజీ చూడుడు)

సర్వోత్కృష్టమైన

"కానన్ దేవన్"

టీ మాత్రమే త్రాగండి

Kanan Devan Tea

Quality Production

చీఫ్ ఏజంటు: కర్నూలు, అనంతపురం, కడప & చిత్తూరు జిల్లాలకు

కె. ఎ. జోషి, అనంతపురం.

టోకు వ్యాపారస్తులకు విశేష సౌలభ్యము

వివరములకు నేడే వ్రాయండి.

తప్ప అత్యధిక భాగానికి నీటిసౌకర్యాలు తక్కువ. పూర్తిగా వర్షములమీదనే పంటలు ఆధారపడియున్నవి. యీ జిల్లాలోగూడా చాలినన్ని జలాధారములు గలవు. కాని జమీందార్లు శ్రద్ధవహించలేదు. చెరువులనుగూడా మరమ్మత్తుచేయించక పూడ్చివేశిరి. జులుము చేసి వారి పన్ను తేరాబట్టుకొనిరి గాని వ్యవసాయాభివృద్ధియందు జమీందార్లకు దృష్టి పోలేదు. విదేశీయప్రభుత్వంహయాములో గవర్నమెంటు ఏరియాలోగల ప్రాంతాలలో యీ దుస్థితి యింతగాపట్టలేదు. అన్ని సౌకర్యాలు జమిందారీ ప్రాంతాలకంటె ఎక్కువగానే యున్నవి. ప్రస్తుతము యీ జిల్లాలో గల జలాధారములకు చిన్నచిన్న ఆనకట్టలు కట్టించిన త్వరలో అభివృద్ధిజరగగలదు. పెట్టుబడికూడా చాలాతక్కువగా పట్టును. ఒక్కొక్క ఆనకట్టక్రింద ఒకతాలూకా మొదలు రెండు మూడు తాలూకాల అవరకు నీటిసరఫరాజగగలదు. పెద్దపెద్ద స్కీములువేసి డబ్బులేదని వూరుకుండుట పంటె, చిన్నచిన్న మొత్తాలను వెచ్చించి ఆర్థికంగా సౌష్ఠవం పొందటానికి ప్రభుత్వం ప్రయత్నించుట అవసరం. తాత్కాలికాభివృద్ధికని చెరువుల మరమ్మత్తులకు బావుల నిర్మాణానికి వెచ్చించే ధనమును, శాశ్వతపు నాదులు వేయడానికి వినియోగించినచో, నేడు జరుగుచున్న దుబరాతగ్గగలదు. ఆచరణలోనిర్మాణాత్మకమైన అభివృద్ధిప్రణాళి కవలన కరువుకాటకాలనుండి ప్రజలను రక్షించుకొనవచ్చును.

సహజస్థితి

విశాలాంధ్రంలో విశాఖజిల్లా తలమానికము కాదగిన అవకాశములున్నవి. భూములు చాలా సారవంతములయినవి. నీటిసదుపాయములు గలుగజేసిన సృష్టిసంపద కాలవాలమై ప్రసిద్ధికి రాగలదు. అన్ని రకములైన ముడిపదార్థములు వ్యాపారపంటలు పండును. యీ జిల్లా ఆర్థికాభివృద్ధి దేశాభివృద్ధికి ఎక్కువ తోడ్పడును. యింత విశాలమైన జిల్లా అన్ని జిల్లాలకంటె హెచ్చు జనాభా. కలిగి అవకాశములు లేక చాలా వెనుకబడియున్నది. నీటి సదుపాయములున్న యెడల ఆంధ్రరాష్ట్రమునే కరువుకాటకాలలో భరించగలదు. పరిశ్రమల నెలకొల్పుట కనువైన ప్రదేశం. యిప్పటికే ఆంధ్రజిల్లాలన్నిటికంటె ముఖ్యపరిశ్రమలున్నవి. చెరుకు, నార, వేరుశెనగ బాగా అభివృద్ధికాగల యవకాశము లున్నవి. విశాఖపట్టణం ఆంధ్రదేశంలో ముఖ్యమైన నౌకాకేంద్రం. నౌకావ్యాపారమభివృద్ధి గాంచగల అన్ని సౌకర్యములు యున్నవి. ఆర్థికముగా అన్ని జిల్లాలకంటె హెచ్చు సంపదను సృష్టించగలదు. యిటువంటి జిల్లాకు ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించుట ప్రభుత్వకర్తవ్యము. యీ జిల్లా సత్వరాభివృద్ధి దేశాభివృద్ధి కెంతగానో తోడ్పడగలదు. నేటివరకు యీ జిల్లా వెనుకబడియుండుటకు గల కారణములు గుర్తించి ప్రభుత్వం శ్రద్ధవహించాలి. ఆంధ్ర రాష్ట్రములో అన్ని జిల్లాలకంటె వెనుకబడియున్నదన్న సంగతి మరువగూడదు. రాష్ట్రమొత్తముపై జిల్లాలవారిగా వేసే అభివృద్ధి ఈ జిల్లాకు చాలదు. యీ జిల్లా చరిత్రనుబట్టి నైసర్గిక స్థితిననుసరించి దేశాన్ని ఎదుర్కొన్న ఆహారక్లిష్టపరిస్థితులదృష్ట్యా సత్వరాభివృద్ధి చెందగల అవకాశాల నుపయోగించుకొనుటకు యీ జిల్లా అభివృద్ధికి ప్రత్యేకప్రణాళిక అవసరం. ఆర్థికవైజ్ఞానికాభివృద్ధిని పెంపొందింపజేసే యితర సౌకర్యాలు కలుగజేయుట ప్రభుత్వకర్తవ్యము.

ఈ జిల్లాలోగల శాసనసభ్యులు ముఖ్యముగా గుర్తించి అన్ని విధముల వెనుకబడియున్న యీ జిల్లాఅభివృద్ధికి ప్రభుత్వమును గుర్తింపజేసి తగినసౌకర్యాల నిమిత్తం కృషి చేయాలి. యింత విశాలమైన జిల్లాకు శాసనసభలోగూడా చాలినంత బలము లేకపోలేదు. అధికార అనధికార సభ్యులంతాకలసి ఐక్యతతో యీ జిల్లాఅభివృద్ధికి కృషిచేయుట వారి కనీస ధర్మం. అత్యవసరం.

దొంగ, దొర

(11-వ పేజీ తరువాయి)

నికి ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. బెల్లం కొట్టిన రాయిలాగా మతిపోయిన మనిషిలాగా కళ్లప్పగించి నిలబడ్డాడు. చేతులకి సంకెళ్లు వెయ్యటానికి పోలీసులు వచ్చినప్పుడుమటుకు నోరు తెరచి ఒక కోరిక కోరాడు. ఆ నెక్లెస్ పెట్టె తనకి ఇమ్మని అడిగాడు. కోర్టువారు ఉదారంగా ఆపెట్టెని ఇచ్చేశారు. గోవిందం ఆపెట్టెని తన చొక్కా జేబులో హృదయానికి సమీపంలో భద్రంగా దాచుకున్నాడు.

ఆ పెట్టెలో ఏమి విశేషముందో, ఆ పెట్టెని తనకి ఇమ్మని గోవిందం ఎందుకు అడిగాడో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. ఆ ఖాళీ పెట్టెని అడగగానేఅంతా ఫక్కుననవ్వారు. మానవహృదయంలో నిగూఢ రహస్యాలు తెలిసిన అంతర్యామి మటుకు వెర్రినవ్వ నవ్వక సానుభూతితో ఒక్క బాష్పబిందువు వుంటాడని నాకు గట్టి నమ్మకం!

తరవాత కొన్నాళ్లకి రంగాచారి గుండె ఆగిపోయి హటాత్తుగా పరలోకానికి ప్రయాణం కట్టాడు. తండ్రిపోయినక్షణంలోనే పెట్టె తాళంచెవులు కొడుకు చేతిలో పడినయ్.

శ్రాద్ధకర్మలన్నీ సక్రమంగా ముగించిన తరవాత ఒకనాడు మధ్యాహ్నం సావకాశంగా రామాచారి ఇనప్పెట్టె తెరిచాడు. కొన్ని పాతపంచాంగాలూ, పాతచిట్టాపుస్తకాలూ, పాతగుడ్డతో చుట్టిన ఒక కాసులమూటా లోపల కనిపించినయ్. ఆ పాతపుస్తకాలని చికాకుగా అవతలికి గిరాటు వేశాడు. ప్రాణం పోయేదాకా తండ్రి తనకి తాళం చెవి ఎందుకు అప్పగించలేదని లోపల రగులుతోంది. ఒకదాని తరవాత ఒకటిగా లోపలున్న చెత్తనంతనీ రామాచారి బైటికిలాగాడు. అన్నిటికంటే అడుగున ఒక ఎర్రటి పట్టు గుడ్డమూట కనిపించింది. ఆత్రంగా మూట విప్పేసరికీ లోపల ధగధగలాడే నెక్లెస్ కనిపించి కళ్లు జిగేల్ మన్నయ్.

ఆ ఆభరణాన్ని రామాచారి చాలా పరీక్షగా చూశాడు. నెక్లెస్ కొత్తమెరుగు మాయనేలేదు. మిలమిల మెరుస్తున్నది. తాపడంచేసిన రవ్వలు తళతళలాడుతున్నయ్ దాని కొక్కానికి పట్టుకుని రెండు నల్లటి పొడుగైన వెంట్రుకలు వేళ్లాడుతూ కనిపించినయ్. అటు నించి ఇటూ, ఇటునుంచి అటూ తిప్పుతూ ఎంతోసేపు పరీక్షచేశాడు అది ఎవరిదో, అక్కడికి ఎందుకువచ్చిందో, అంత రహస్యంగా తండ్రి దాన్ని ఎందుకు దాచి పెట్టాడో అర్థం కాకుండా వుంది.

ఆలోచించగా ఆలోచించగా కొంతసేపటికి గుర్తొచ్చింది. అప్పుడు పోయింది ఈ నెక్లెసే. దీన్ని ఎత్తుకపోయాడన్న నేరానికే గోవిందం కఠినశిక్ష అనుభవిస్తున్నాడు. కాని పోయిన ఈ నగ, నిజాయితీపరుడనీ, ఘరానాపెద్దమనిషనీ పేరుమోసిన తన తండ్రిగారి ఇనప్పెట్టెలో ఎందుకు దొరికింది? ఇదొక చిక్కుప్రశ్నగా పరిణమించింది. ఈనాటిదాకా రామాచారికి ఈ ప్రశ్న కొరకరాని కొయ్యగానే వుండిపోయింది!